

Mówione Słowo nr. 173

W czasie cierpliwego oczekiwania

Pastor Brian Kocourek

26 czerwca, 2010

Habakuk 2:3. *Gdyż widzenie dotyczy oznaczonego czasu i wypełni się niezawodnie. Jeżeli się odwleka, wyczekuj go, gdyż na pewno się spełni, nie opóźni się.*

Psalmy 123:2. *Oto jak oczy sług na rękę swych panów, Jak oczy służebnicy na rękę swej pani, Tak oczy nasze patrzą na Pana, Boga naszego, Aż się umiłuje nad nami.*

Izajasz 40:31. *Lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają.*

Módlmy się, Drogi Ojczy widzimy ważność oczekiwania i prosimy, abyś nam pomógł w tym czasie, kiedy widzimy rękę, która pisze na ścianie i jest to niemal u końca, a my stale czekamy na następną fazę twojego Wielkiego Pojawienia się, kiedy przemieszczamy się od Okrzyku do Głosu zmartwychwstania, a widzimy to oczami twojego zrozumienia, nie widzimy tego naturalnymi oczami, a więc prosimy Ciebie, abyś odnowił naszą siłę, tak jak orzeł czyni to w czasie oczekiwania, dlatego, że prosimy o to w tym kosztownym imieniu Jezusa Chrystusa amen.

Zatem, dzisiejszego poranka chciałbym rozważać myśli z akapitu 26–30 z drugiej połowy kazania **Mówione Słowo jest oryginalnym nasieniem Otóż 26 ON mu dał oblubienicę - jest to typ na drugiego Adama. On dał pierwszemu Adamowi Oblubienicę, ona upadła. ON dał drugiemu Adamowi - Chrystusowi oblubienicę, a ona upadła. To zgadza się dokładnie. Dlaczego? - ona nie jest oryginałem, ona jest produktem ubocznym. Oblubienica dzisiaj jest produktem ubocznym. Ona nazywa samą siebie oblubienicą. Lecz czym ona jest? Ona jest uczyniona z materii organizacji, nie ze Słowa - jest w niej tyle Słowa, aby z niej uczynić produkt uboczny, aby ją uczynić oblubnicą. Ewa wierzyła większości Słowa, ale zwątpiła w jedną część z Niego. Dzisiaj ona nie może połączyć **Mateusza 28:19** z **Dz. Ap. 2, 38**. Widzicie? To ją wprowadza w zamieszanie. Jest to tylko jedno małe miejsce z setek innych.**

27 Otóż, oblubienica Adama była przedobrazem oblubienicy drugiego Adama. Otóż, oblubienica Adama - oblubienica Adama nie potrafiła zaczekać. Bóg powiedział Adamowi i Ewie: **"Rozmnażajcie się i napełniajcie ziemię"**. Była to nadchodząca sprawa - **obietnica**. Ona jeszcze nie była jego małżonką, bo on nie współżył z nią. **Oblubienica Chrystusa jeszcze nie jest Jego Małżonką**, najpierw musi mieć miejsce uczta weselna. Czy to pojmujecie? Zauważcie, o to jest wspaniałe. **Było jej pilno i co ona uczyniła? - skrzyżowała swoje nasienie.** Ona je zmieszała z nasieniem węży, a kiedy to uczyniła, zrodziła - co ona zrodziła? **Ona zrodziła dziecko śmierci**, dziecko, które - ona zdeprawowała każde dziecko, które potem przyszło na świat. A kiedy kościół Jezusa Chrystusa został zepsuty moralnie w czasie

*Rzymu, po jego dziewiczym urodzeniu i był dany Chrystusowi w Pięćdziesiątnicy, on - co on uczynił? **On się skrzyżował z rzymskim dogmatem. A protestancki kościół uczynił to samo. On nie potrafił zaczekać.***

*28 Niewiasta zaręczona z przyjemnym, młodym, czystym mężczyzną, a zanim oni zeszli się razem, co ona uczyniła? **Była znaleziona brzemienną z kimś innym.** Potem jej własne nasienie, które jest zaręczone - jej własne ciało, które jest zaręczone dla jej narzeczonego, dla jej zaręczonego męża, zostanie znalezione pełne nasienia innego mężczyzny. Co za hańba! To jest dokładnie to, co zastał Adam. To jest to, co zastał Chrystus. **Ona nie potrafiła czekać.** Na tym polega cała sprawa z tymi ludźmi dzisiaj. Oni nie potrafią czekać na prawdziwego Ducha świętego, aby zajął pozycję Kościoła. Oni coś wyprodukowali, coś uczynili - początkowe przejawy, mówienie w językach - aby pozyskać więcej członków do kościoła i wszelkiego rodzaju brednie, **zamiast oczekiwać na Pana - na prawdziwą manifestację zmartwychwstania Chrystusa, dającego się poznać między ludem. Ona nie potrafiła czekać.***

*29 Co ona uczyniła? Ona wyszła i stała się brzemienną z denominacjonalizmem. Najpierw były to Zbory Boże. Potem przyszli Jednościowcy, a potem wszyscy inni. Nuże, ta tak zwana oblubienica jest brzemienna wszelkiego rodzaju bredniami; to hańba. Niewiasty nie chcą za nic na świecie zwracać ani odrobinę uwagi na to, co mówi Słowo Boże, nie czynią to ani mężczyźni, albo nawet kaznodzieje. **A potem nazywają to oblubienicą!** Co to jest? Ona jest brzemienną.*

***Oblubienica Chrystusa stała się brzemienną z tym światem - ubiera się jak ten świat, postępuje jak ten świat, wielkie kościoły, znakomite ... to wskazuje na to, czym ona jest. Ona jest z diabła!** To jest to, co szatan czynił najpierw, próbował zbudować w niebie piękne, wspaniałe królestwo i został stamtąd wykopnięty - wyklęty z Nieba. A z tego powodu nowoczesna oblubienica Chrystusa została wyrzucona, **bowiem ona jest wyklęta od Boga, bo jest wszetecnicą a nie dziewicą.** Jest to głębokie, ale mam nadzieję, że to pojmujecie.*

Zatem, to jest całkiem mocno uderzająca prawda, która przychodzi od potwierdzonego proroka, a to, o czym on mówi nam, jest potrzebne nam otworzyć nasze uszy i upewnić się, że on nie mówi o nas.

On wciąż powraca do tej jednej myśli tutaj, mianowicie ona nie potrafiła czekać. O to chodzi, ona nie potrafiła czekać. Oblubienica Adama nie potrafiła czekać, oblubienica Chrystusa nie potrafiła czekać na Jego pierwsze przyjście. Otóż, dzisiejszego wieczora chciałbym zatrzymać się na tej myśli o oczekiwaniu. A zatem możemy, czy my możemy oczekiwać na To właściwe, zamiast poślubiać namiastkę.

Zatem, czekanie jest trudną sprawą do zrobienia, w naturalnym, jak i duchowym zakresie. A ludzie są znużeni z powodu czekania. Jeśli nie widzą, że coś dzieje się właśnie teraz, to próbują uczynić te sprawy po swojemu. To jest to, co uczyniła Ewa, to jest to, co uczyniła Sara, to samo uczynił Izrael na pustyni, to samo uczynił Izrael w dniach Jezusa. Właśnie to samo oni czynią dzisiaj.

Ale Bóg dał obietnicę tym, którzy przez wiarę pragną czekać na nich i mają cierpliwość oraz są chętni, aby czekać na znak dojrzałości w jednostkach.

W **Psalmach 145:15** czytamy *Oczy wszystkich w tobie nadzieję mają, A Ty im dajesz pokarm ich we właściwym czasie.* Widzimy, że kiedy jesteśmy ochotni oczekiwać na obietnicę, Bóg nie zapomni o nas, ale w tym czasie my musimy czekać, On nieustannie daje nam duchowy pokarm na właściwy sezon. A więc mamy dużo roboty do zrobienia i jedzenia z Jego duchowego pokarmu na właściwy sezon, które utrzyma naszą uwagę dopóki on nie przyjdzie, aby zabrać nas do chwały.

Dawid, który był mężem według Bożego serca mówi w **Ps. 130:5.** *W Panu pokładam nadzieję, Dusza moja żyje nadzieją. Oczekuję słowa jego.*

Ponownie on mówi w **Ps. 40:2** *Tęsknie oczekiwałem Pana: Skłonił się ku mnie i wysłuchał wołania mego.* Zauważcie, że Dawid mówi to po cierpliwym oczekiwaniu, Bóg usłyszał jego wołanie.

Czy możemy spodziewać się czegoś innego od Boga, który nie ma względu na osoby?

Nie według Piotra? On mówi, w **2 Piotr. 3:9** *Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, chociaż niektórzy uważają, że zwleka, lecz okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania się, do pokuty.*

Zatem, widzimy jak Bóg używa cały czas, każdą odrobinę czasu, aby pozyskać tę ostatnią osobę do środka i wyćwiczyć go. Mamy do tego rozporządzenie u **Jakuba 5:7** *Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz.*

Więc zamiast tego, aby mieć wszystko teraz, jak widzimy w tym świecie ziemniaki w proszku, pudding w proszku, natychmiastowa wymiana oleju, i fast food i szybkie pralnie, itd., wygląda na to, jakby wszystko było zmechanizowane w taki sposób, aby te rzeczy były teraz, a ludzie nie mają już więcej cierpliwości, aby czekać. Jeśli pamiętacie, kiedy całkiem niedawno 56k modemy były standardem, a my musieliśmy bardzo długo czekać na to, co potrzebowaliśmy pobrać. Pamiętam, kiedy wyszukiwarka na poselstwo zajęła 8 – 12 godzin, aby zainstalować się na twój komputer, ale my oczekiwaliśmy z cierpliwością na tę instalację, ponieważ wiedzieliśmy, że w przeciwnym razie nie będziemy mogli szukać w całym poselstwie, i przelecieć te ilości kazań, aby znaleźć cytaty, o którym wiedzieliśmy, że znajduje się w poselstwie.

Teraz to zabierze tylko kilka sekund, a my możemy szukać w całej bazie, a to nie tylko w Biblii, ale i w 1200 kazaniach brata Branhama, w 1200 moich i wielu kazaniach brata Vayle. A to trwa sekundy, nie minuty, nie dni, aby szukać w tym.

Ale gdzie nas To opuściło?

Zatem, chciałbym się z wami podzielić miejscem z Pisma, które odnosi się do naszej cierpliwego oczekiwania, do którego zostaliśmy powołani.

2 Tesaloniczan 3:5 *Pan zaś niech kieruje serca wasze ku miłości Bożej i ku cierpliwości Chrystusowej.*

Gal. 5:5 *Albowiem my w Duchu oczekujemy spełnienia się nadziei usprawiedliwienia z wiary,*

Rzym. 8:25 *A jeśli spodziewamy się tego, czego nie widzimy, oczekujemy żarliwie, z cierpliwością.*

Rzym. 8:23 *A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wdychamy w sobie, oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego.*

Treny 3:26 *Dobrze jest czekać w milczeniu na zbawienie Pana.*

Treny 3:25 *Dobry jest Pan dla tego, kto mu ufa, dla duszy, która go szuka.*

Jakuba 1:4 *Wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków.*

Jakuba 1:3 *Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość,*

2 Tymoteusza 3:10 *Lecz ty poszedłeś za moją nauką, za moim sposobem życia, za moimi dążnościami, za moją wiarą, wyrozumiałością, miłością, cierpliwością,*

Hebrajczyków 12:1 *Przeto i my, mając około siebie tak wielki obłok świadków, złożony z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, biegnijmy wytrwale w wyścigu, który jest przed nami,*

Hebrajczyków 10:36 *Albowiem wytrwałości wam potrzeba, abyście, gdy wypełnicie wolę Bożą, dostąpili tego, co obiecał.*

Hebrajczyków 6:12 *Abyście się nie stali ociężałymi, ale byli naśladowcami tych, którzy przez wiarę i cierpliwość dziedziczą obietnice.*

Rzymian 15:5 *A Bóg, który jest źródłem cierpliwości i pociechy, niech sprawi, abyście byli jednomyślni między sobą na wzór Jezusa Chrystusa,*

Rzymian 15:4 *Cokolwiek bowiem przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli.*

Rzymian 8:25 *A jeśli spodziewamy się tego, czego nie widzimy, oczekujemy żarliwie, z cierpliwością.*

Rzymian 5:4 *A cierpliwość doświadczenie, doświadczenie zaś nadzieję;*

Lukasza 21:19 *Przez wytrwałość swoją zyskacie dusze wasze.*

Zatem widzimy doniosłość oczekiwania i uczenia się w cierpliwości, kiedy tak postępujemy; następną myślą potem jest, co my możemy robić w czasie oczekiwania na wszystkie te sprawy, które mają zakończyć się w tej godzinie. Chcę spojrzeć na naszą cierpliwość i wykupowanie czasu.

Tiatyrski wiek kościoła – Wieki kościoła CPT 6 224-1 *"Znam twoją wiarę". Obecnie on nie mówi tutaj tak, jak mówił do kościoła w Pergamie : "zachowałeś MOJĄ wiarę. " On teraz nie mówi o Swojej wierze, lecz On ich chwali za ich*

wierność. A kiedy to mówi, on czyni również wzmiankę o ich "cierpliwości". **Otóż, wierność i cierpliwość idą razem. W rzeczywistości cierpliwość jest wynikiem wierności**, bowiem jest powiedziane u **Jakuba 1, 3**: **"Doświadczenie waszej wiary sprawuje cierpliwość."** Nie ma absolutnie żadnej innej drogi, na której by można zyskać cierpliwość. Ona musi przyjść przez doświadczenie naszej wiary. **Rzym. 5, 3**: **"Doświadczenie sprawuje cierpliwość."** Jak wysoko Bóg traktuje skutki naszej cierpliwości, można oglądać w liście **Jak. 1, 4**: **"A cierpliwość niech ma doskonały uczynek, abyście byli doskonali, i aby wam na niczym nie schodziło."** Bożą wolą dla nas jest Doskonałość. **A tą doskonałością jest cierpliwość - oczekiwać na Boga i oczekiwać czegoś od Boga. To jest proces kształtowania charakteru.** Jak wysoko Bóg chwalił świętych z tych Ciemnych Wieków. Cierpliwe jako baranki, - miłujący i wierni służyli oni Bogu! To jest wszystko, czego oni pragnęli w tym życiu, tylko służyć swemu Panu. Jak wielką musiała być ich nagroda!

Zatem, kiedy skupimy nasze myśli dzisiejszego wieczora na tym oczekiwaniu i cierpliwości, którą otrzymujemy jako wynik, kiedy cierpliwość kształtuje w nas charakter, powinniśmy zadać sobie pytanie „co powinno się dziać w tym czasie, więc nie siedźmy sobie beczynnie czekanie na coś...” Jezus mówi nam u **Lukasza 10** przypowieść jako wynik konwersacji, którą miał z pewnym prawnikiem, który chciał usprawiedliwić samego siebie. Sądzę, że to byłoby dobre spojrzeć na to w świetle przykładów podanych nam przez brata Branhama, które odnoszą się do oblubienicy, która nie może czekać. Zatem, kiedy ktoś dojdzie do kresu i czuje, że potrzebuje usprawiedliwić się, potem musimy zrozumieć, że toczy się walka w tej osobie. Dlaczego miałbyś czuć potrzebę usprawiedliwienia samego siebie, dopóki nie czujesz, że jesteś niesprawiedliwie oskarżony o coś, czego nie zrobiłeś.

Luk. 10:25-28

25. A oto pewien uczyony w zakonie wystąpił i wystawiając go na próbę (to oznacza, że on sprawdzał Jezusa, jak on rozumie Pismo), **rzekł: Nauczycielu, co mam czynić, aby dostąpić żywota wiecznego? 26. On zaś rzekł do niego: Co napisano w zakonie? Jak czytasz? 27. A ten, odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej, a bliźniego swego, jak siebie samego. 28. Rzekł mu więc: Dobrze odpowiedziałeś, czyn to, a będziesz żył.**

Teraz Jezus mówi, **Dobrze odpowiedziałeś, czyn to, a będziesz żył.** Innymi słowy nie wystarczy tylko wiedzieć, jak prawidłowo postępować, ale ty musisz także tak postępować i potem będziesz żył.

Słowo żyć jest przetłumaczone z greckiego słowa ZAO a oznacza „**być żywym, albo żyć życiem i cieszyć (radować) się życiem.**” A słowo (bliźni), nie oznacza tylko człowieka w drzwiach obok. To po prostu oznacza innych. Jezus mówi, że my musimy pragnąć żyć życiem i cieszyć się życiem i dzielać się tym z innymi, przez miłowanie Boga z całej naszej siły, z całego naszego serca i z całej naszej energii, i musimy pragnąć miłować naszych bliźnich taką samą miłością, jaką miłujemy samych siebie. Stwierdzam, że to jest to, gdzie leży problem tych, którzy wydają się

być niecierpliwymi. Oni są złapani w to pragnienie znania wyników teraz, zamiast tego aby obserwować, jak rozwija się obietnica.

Mamy obietnicę, że kiedy będziemy słuchać głosu Pana naszego Boga, to jest w 5 Mojżeszowej 28, będziemy błogosławieni tak bardzo, że te błogosławieństwa spłyną na nas i osiągną nas. Problem w tym, że my tak często nie widzimy nadchodzących błogosławieństw, ale one są na ich drodze, ponieważ Bóg obiecał, że one nadejdą.

Zatem, zauważcie potem w tej przypowieści, kiedy Jezus powiedział temu człowiekowi, co oznacza osiąść życie wieczne, potem mówi, co jest kwestią tego. Nie nasze uczynki, i staranie się dobrze czynić, ale uczynki, które są czynione automatycznie, ponieważ one są naturą życia wiecznego – czynić dobrze. Następnie zauważcie, jak człowiek w swoim umyśle próbuje usprawiedliwić się, ponieważ on nie chce tak naprawdę pomóc swemu bliźniemu, *29. On zaś, chcąc się usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A kto jest bliźnim moim?*

Zatem, jak to widzę ja, jeśli czujesz, że jesteś w sytuacji, że chcesz usprawiedliwić samego siebie, wtedy jesteś w sytuacji, że kogoś o coś podejrzewasz. Innymi słowy, kiedy czujesz, że musisz usprawiedliwić samego siebie, jest to wtedy, kiedy myślisz, że ktoś nie myśli o tobie w ten sposób, jak ty myślisz o siebie. To oznacza, że twoje myśli są skierowane na ciebie, zamiast na innych, a to jest to, o co Jezus próbował dać do zrozumienia temu prawnikowi. A to jest powodem, dlaczego Jezus mówi przypowieść w następnym wersecie:

30. A Jezus, nawiązując do tego, rzekł: Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców, którzy go obrabowali, poranili i odeszli, zostawiając go na pół umarłego. 31. Przypadkiem szedł tą drogą jakiś kapłan i zobaczywszy go, przeszedł mimo. 32. Podobnie i Lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, przeszedł mimo. 33. Pewien Samarytanin zaś, podróżując tędy, podjechał do niego i ujrawszy, ulitował się nad nim.

Otóż, nie zapomnijcie, że Żydzi i Samarytanie mieli bardzo niewiele wspólnego ze sobą. Czy pamiętacie tę kobietę u studni? Kiedy Jezus poprosił ją o coś do picia, ona powiedziała, *Jan. 4:9. Wtedy niewiasta samarytańska rzekła do niego: Jakże Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytanę, o wodę? [Żydzi bowiem nie obcują z Samarytanami].*

Więc widzimy przed nami tę scenę, przedstawiającą mężczyznę z Jerozolimy. Żyd, który na swej drodze do Jerycha był okradziony i pobity oraz zraniony. A potem widzimy Kapłana i Lewitę przechodzących pojedynczo po tej drodze, ale kiedy zobaczyli go leżącego obok drogi, oni przeszli na drugą stronę, aby uniknąć tego mężczyzny, który był tym samym, co oni – Żydem. Jeżeli chcecie to zastosować na dzień dzisiejszy, możemy powiedzieć, że chodzi o człowieka w tym Poselstwie, który został skrzywdzony, zraniony i źle potraktowany przez kogoś, ktokolwiek to jest, w tej opowieści nie chodzi o to, kto zmaltrretował tego człowieka, ale chodzi tutaj o tych, którzy mogli mu pomóc po tym, do czego doszło, ale nie pomogli.

Stwierdzam, że jest to zdumiewające, że dzieje się tak nawet w tym najbardziej chwalebny Poselstwie, w którym Bóg zstąpił w dół, aby zgromadzić Jego

Wybranych. Gdzie Bóg osobiście dał nam dowód Jego Obecności wśród nas, pokazując Samego Siebie w Słupie Ognia, i dał nam Obłok, aby nam pokazać Jego Obecność wśród nas, tak jak uczynił to z Izraelem, a ciągle mamy ludzi, którzy są mimo wszystko zainteresowani tylko samym sobą, którzy w rzeczywistości unikają innych ludzi w tym Poselstwie, bracia i siostry, którzy są może przygnębieni i odrzucani i potrzebują miłości i pomocnej ręki.

Zatem, uświadamiam sobie, że mamy bardzo dużo artystów wykorzystujących innych albo jak nazywamy to na polu misyjnym, „poszukiwacze złota”. Ale tylko z powodu tego, że oni są tego rodzaju ludźmi, nie oznacza, że my nie powinniśmy mieć współczucie dla wszystkich ludzi, szczególnie dla tych, którzy mają szczególną potrzebę. Poza tym, brat Branham mówi, „*Życie Wieczne, to życie dla drugich*”, a to jest dokładnie to, o czym mówi **Lukasz 10**. Ten mężczyzna chciał widzieć, jak odziedziczyć Życie Wieczne, a Jezus chciał mu to przekazać przez tę przypowieść.

Zatem w kazaniu *Ten Dzień Na Golgocie 60-0925 akapity 14-5 15-3 brat Branham mówi, ON był po prostu jedynym Człowiekiem, doskonałym Człowiekiem, ON wydał swoje życie, aby pozostawił dla was przekład. A co my mamy uczynić? Otóż, pierwszą rzeczą, o której chciałbym powiedzieć, jest to: **Jezus nie żył sam dla siebie. Swoje życie poświęcił dla drugich.** To jest doskonałe Życie Wieczne. Kiedy mówisz o tym, że chodzisz do kościoła i spełniasz dobre uczynki, jest to właściwe. Ale jeżeli w swym życiu żyjesz sam dla siebie, to nie posiadasz Wiecznego Życia. Życie Wieczne to życie dla drugich. Więc człowiek otrzymuje Żywot Wieczny przez przyjęcie Tego Dnia na Golgocie, i potem już więcej nie żyje dla samego siebie, lecz żyje dla innych.*

15-6 Ktoś powiedział: "Jak możesz wytrzymać, kiedy ktoś obrzuca cię takimi brzydkimi przezwiskami"? Ty nie żyjesz sam dla siebie, żyjesz dla drugiego człowieka, abyś go mógł odkupić. Staliście się synami. Problem leży w tym, że kościół zapomniał o tym, że są synami. Wy jesteście synami Bożymi. Stoicie na miejscu Chrystusa. Jesteście synami Bożymi, a więc nie żyjecie sami dla siebie. Żyćcie dla innych. „Dobrze, bracie Branham, mógłbym żyć dla tego brata, bo on jest uprzejmym człowiekiem ”.

Nie o to tu chodzi, to nie jest wystarczające. Żyj dla takiego człowieka, który cię nienawidzi. Żyj dla takiej osoby, która gdyby mogła, zabiła by ciebie.

To właśnie spotkało Jego. Oni Go zabili. A On umarł, aby ich mógł zbawić. To jest Życie Wieczne. Kiedy to będziesz posiadał w swoim wnętrzu, wówczas możesz kierować swoją twarz i podążać do nieba. Wówczas poświęcasz dla innych wszystko, co jest twoje. Wyrzekłeś się wszystkiego, jak owca wyrzeka się swej wełny. Wtedy spoglądasz na Golgotę.

*15-8 Mam nadzieję, że wam to pomoże do tego, aby znaleźć się w takim stanie. Oto, co musi przeżyć ta kaplica, oto, co muszą uczynić ci ludzie - poznać czym są i jaki jest ich cel. Zbór nie ma uczęszczać do kaplicy po to, aby tam pięknie grać i śpiewać pieśni. Zbór jest miejscem korygowania. Sąd rozpoczyna się od Domu bożego. **Musimy uznawać sami siebie za martwych i za żyjących dla Chrystusa.***

Następnie zgotował On drogę, abyśmy mogli samych siebie ofiarować do Jego służby i naśladowania Go. **Jeżeli Go naśladujemy, prowadzimy takie życie, jakie prowadził On.** To jest cudowne. Jezus mówił o tym i powiedział.... Pozwólcie, że przedstawię wam na ten temat kilka cytatów. Słuchajcie uważnie. Niech to nie uniknie waszej uwagi.

16-1 Jezus powiedział, że w owym dniu oddzieli ludzi w taki sposób, jak oddzielacie owce od kozłów, a następnie powie do kozłów: "Stańcie po lewicy!" a do owiec: "Stańcie po prawicy!" Do kozłów powiedział: "Odstąpcie ode mnie, bowiem byłem głodny, a nie nakarmiliście mnie, byłem w więzieniu a nie odwiedziliście mnie, byłem nagi, a nie przyodzialiście mnie! Miałem pragnienie, a nie daliście mi pić. Byłem chory a nie odwiedziliście mnie. A więc odstąpcie ode mnie".

Następnie powie do owiec: "Byłem głodny, a nakarmiliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie. Byłem chory a usługiwaliście mi". **Zwróćcie uwagę, nie przegapcie tego, lecz przyjmijcie to, zborze! Niech to na zawsze pozostanie w waszych sercach! Wszystko to zostało uczynione nieświadomie.** Ci ludzie nie czynili tak z poczucia obowiązku. Jeżeli jakiś człowiek daje ci coś z poczucia obowiązku, powiedzmy, że cię nakarmi, bo czuje się do tego zobowiązany, to on **kieruje się jeszcze samolubnymi przestankami.** Takie postępowanie powinno się stać normalną cechą waszego życia, cechą waszego osobistego postępowania.

16-2 Dla owiec to było takim zdumieniem:, że odpowiedziały: "Panie, kiedy widziałyśmy Cię głodnego, a nakarmiłyśmy Cię, kiedy byłeś głodny, a nakarmiłyśmy Cię, kiedy byłeś nagi, a przyodzialiłyśmy Cię? Kiedy miateś pragnienie, a dałyśmy Ci pić? Kiedy byłeś chory, a usługiwałyśmy Tobie"? Stało się to samorzutnie, automatycznie - z miłości. Ich życie po prostu tym żyło.

Boże, niechby ludzie mogli oglądać to, co dla nas znaczy Golgota. Tak samorzutnie. Kiedy byłeś Panie... I abyśmy o tym nie wiedzieli.

Spójrzcie, jak Jezus odwrócił się i powiedział: "**Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, Mnie uczyniliście.**" Życie bez samolubstwa. Nie chodzi o jakąś drugą myśl, nie chodzi o to, aby o tym myśleć; jesteście tak martwi dla spraw tego świata, a tak żywi w Chrystusie; oraz tak pewnie krocycie po tym gościńcu, że te sprawy czynicie całkiem odruchowe. Po prostu **Je** czynicie automatycznie..

16-5 Nie w taki sposób, że ty mówisz: „Pan pragnie, abym to uczynił”. Nie o to tu chodzi. Ty stałeś się Jego częścią. Jego Duch przebywa w tobie a ty postępujesz w taki sposób, w jaki postępował On. Czy zrozumieliście to?

"Jest droga, która wydaje się sprawiedliwa dla człowieka, ale jej koniec to droga śmierci", "Nie każdy, kto mówi Panie, Panie, wejdzie tam, ale tylko ten, **kto czyni wolę mojego Ojca**" - pochodzi to wprost z serca, całkiem dobrowolnie.

Otóż, ten dzień na Golgocie spłacił tę cenę, abyśmy mogli w ten sposób postępować. Nie abyśmy mówili: "Czy wiecie o tym, że wdowa Jones pewnego razu nie miała węgla, a ja poszedłem i zakupiłem jej trochę węgla". "Pragnę ci powiedzieć, że

widziałem brata, który potrzebował nowy garnitur; poszedłem i zakupiłem mu to ubranie. Chwała Bogu, jestem chrześcijaninem". Ach, ty samolubny, biedny i nędzny człowieku - jesteś obtudnikiem! **Niech nie wie prawica, co czyni lewica. A niech nie wie lewica, co czyni prawica.**

Jesteście tak samorzutnie martwi w Chrystusie, że bądź co bądź postępujecie w taki właśnie sposób. **Jest to częścią waszej natury. Takie jest po prostu wasze usposobienie.** Czynicie to automatycznie, jest to oczywistą sprawą dla was.. Sprawuje to życie, które żyje w was. Jesteście całkowicie poddani temu Duchowi, a to manifestuje się w waszym życiu..

17-2 O, czy czujecie tego błogostawionego Ducha – Tego życia? "Już nie żyję ja - powiada Paweł - ale Chrystus żyje we mnie". Dzieje się to samorzutnie. " Otóż, bracie Branham, pragnę ci powiedzieć, że my jesteśmy chrześcijanami. Pomagamy tym ludziom. Pomagamy tym ludziom". Ach, wstydźcie się! To nie jest chrześcijaństwo. Chrześcijaństwem jest, kiedy uczynicie to samorzutnie. Więc zapomnijcie o tym wszystkim, co czynicie z poczucia obowiązku. Idźcie i postępujcie tak.

Chrystus po prostu całkowicie poddał swoje życie Bogu. Wydał samego siebie jako publiczny sługa dla ludzi. Wydał swe życie dobrowolnie. On tego nie musiał uczynić. ON nie postępował samolubnie. Nie powiedział: "Bracia, wy wszyscy musicie wiele o Mnie myśleć, bowiem Ja przyszedłem umrzeć za was". ON nie powiedział o tym ani Słowa. A Jednak zmarł. **Bowiem to był Bóg w Nim. Zatem, to jest Bóg w tobie. To jest Bóg we mnie, który sprawia, że widzimy potrzeby innych.**

17-5 Owce znajdują się po jednej stronie. Jedna spośród nich odzywa się: **"Ależ, Panie, ja uczyniłam to. Panie, ja uczyniłam tamto"**.

ON odpowiada: **"Odstąpcie ode mnie czyniciele nieprawości. Nigdy was nie znałem"**.

O, gdyby kościół mógł jeszcze powrócić do tych fundamentalnych prawd? Nie chodzi tu o to, aby czynić coś własnym usiłowaniem. Nie chodzi o to, aby mobilizować się do jakiejś pracy. **To jest coś, co zostało w tobie narodzone.**

17-8 Przebaczcie mi, moi przyjaciele zielonoświątkowcy. Ja również jestem zielonoświątkowcem, ale moi przyjaciele zielonoświątkowcy doszli do takiego stanu, że muszą mieć wiele szybkiej muzyki, uderzania w gitary jakiegoś zespołu, klaskania rąk i uderzania tamburynami, aby doprowadzić słuchaczy do wydawania okrzyków. To są tylko emocje. Orkiestra gra wówczas, kiedy żołnierze idą do walki, aby tych ludzi emocjonalnie podnieść do boju. Ja jestem zwolennikiem muzyki, wierzę w klaskanie rękami, wierzę temu wszystkiemu. Jest to na miejscu. Powinniśmy to posiadać, ale wy pozostawiliście wielkie rzeczy zaniedbane...**mianowicie prowadzić życie poświęcania samego siebie, aby Bóg żył w tobie i abys mógł automatycznie czynić to, co jest prawe, dlatego że to jest prawdą - i iść naprzód i nie pomyśleć nawet o czymś innym.** Po prostu w taki sposób żyć. A potem możecie obserwować, co się będzie dziać. Znajdujecie się na tym gościńcu.

Takie znaczenie ma dla was Głgota na tym gościńcu - ten dzień został dla was otwarty.

18-1 Pamiętajcie o tym, że nie możecie być pół kozłem i pół owcą. One się nie krzyżują! Wielu ludzi wprawdzie mówi: "Wiesz co, posiadamy w naszej grupie organizację, pomagamy biednym, wykonujemy takie czynności". **To jest na miejscu, ale wy się tym chwalicie. A to nie powinno być. Dawajcie wasze jałmużny w skrytości, jak powiedział Jezus. Powinno to być dla was czymś samorzutnym.**

Nie przywiązujcie do tego więcej wagi, niż kiedy idziecie wypić łyk wody. Wy odczuwacie pragnienie. A jeżeli ktoś obok ciebie także jest spragniony, pomyśl o nim. Następny człowiek jest w potrzebie - pomyśl o nim tak samo, jak o swojej własnej potrzebie, i nie przykładaj do tego większej uwagi. Żyj po prostu normalnie dalej.

18-3 Nie możesz być pół owcą i pół kozłem, A więc jeżeli powiesz: "Nasz kościół założył organizację, rozdajemy ubogim, czynimy to lub tamto." Jeżeli posiadacie to, a nie posiadacie tamtego - tego życia Chrystusowego we was - czynicie to całkowicie na próżno. W **1. Kor. 15.** apostoł Paweł powiedział: "Choćbym rozdał swoje mienie, aby nakarmić ubogich i wydał ciało moje na spalenie, nic mi to nie pomoże". Jest to ostre, ale prawdziwe. Musicie pogodzić się z tym faktem. Rozpoznać to, co dla was uczyniła Głgota.

Zatem, widzimy Jezusa, który mówi o tym Dobrym Samarytaninie, tam było coś w tym człowieku, że on pragnął pomóc, którego rasa żydowska miała bardzo mało wspólnego z rasą samarytańską atak samo było na odwrót . A więc widzimy tutaj ten czyn łaskawości tego Samarytanina, który był napełniony Bożą miłością w jego sercu. Widzimy po jego zachowaniu, co było w jego sercu.

34. I podszedłszy opatrzył rany jego, zalewając je oliwą i winem, po czym wsadził go na swoje bydło, zawiózł do gospody i opiekował się nim. 35. A nazajutrz dobył dwa denary, dał je gospodarzowi i rzekł: Opiekuj się nim, a co wydasz ponad to, ja w drodze powrotnej oddam ci. 36. Który z tych trzech, zdaniem twoim, był bliźnim temu, który wpadł w ręce zbójców? 37. A on rzekł: Ten, który się ulitował nad nim. Rzekł mu Jezus: Idź, i ty czyń podobnie.

Tutaj jest nasz przykład. W ten sposób Bóg chce, abyśmy my żyli tutaj na ziemi.

Filipian 2:1 **Jeśli więc w Chrystusie jest jakaś zachęta, jakaś pociecha miłości, jakaś wspólnota Ducha, jakieś współczucie i zmiłowanie, 2. Dopelnijcie radości mojej i bądźcie jednej myśli, mając tę samą miłość, zgodni, ożywieni jednomyślnością, 3. I nie czyńcie nic z kłótności ani przez wzgląd na próżną chwałę, lecz w pokorze uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie.**

4. Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, lecz i na to, co cudze. 5. Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie, 6. Który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, 7. Lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny

ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, 8. Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej.

1 Tesaloniczan 1:2 *Dziękujemy Bogu zawsze za was wszystkich, wspominając was w modlitwach naszych nieustannie, 3. Mając w pamięci dzieło wiary waszej i trud miłości, i wytrwałość w nadziei pokładanej w Panu naszym, Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym,*

Zatem, pamiętajcie słowo *OF* (w języku angielskim – uwaga tłumacza) jest skrótem, który oznacza należeć do czegoś, albo raczej podchodzić **z czegoś**.

Dlatego powinniśmy czytać ten werset w ten sposób *Mając w pamięci dzieło z wiary waszej i trud miłości, i wytrwałość z nadziei pokładanej w Panu naszym, Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym*, Aby być bardziej dokładnym, powinniśmy to czytać w ten sposób, *Mając w pamięci dzieło **spowodowane i określone przez waszą wiarę i trud, który jest kształtowany i określony w miłości, i widocznie wyrażony w wytrwałości przez nadzieję pokładaną w Panu naszym, Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym,***

Zatem widzicie, jak wasza wiara kształtuje się i formuje rzeczywisty charakter, jako wyrażenie tego, co pochodzi z twojej istoty, jako znak tego, że byłeś stworzony do tego, aby żyć, a twoja miłość wyraża się w ofiarnych uczynkach, jako miłość względem innych, bez względu na siebie, to daje ci pokój, który jest cechowany cierpliwością, którą okazujesz, a jest ona widoczną gorliwością oczekiwania na naszego Pana Jezusa Chrystusa.

2 Tesaloniczan 1:3. *Powinniśmy zawsze dziękować Bogu za was, bracia. Jest to rzecz słuszna. Wiara wasza bowiem bardzo wzrasta a wzajemna miłość wasza pomnaża się w was wszystkich, 4. Tak że i my sami chlubimy się wami w zborach Bożych, waszą wytrwałością i wiarą we wszystkich prześladowaniach waszych i uciskach, jakie znosicie; 5. Jest to dowodem sprawiedliwego sądu Bożego i tego, że zostaliście uznani za godnych Królestwa Bożego, za które też cierpicie, 6. Gdyż sprawiedliwa to rzecz u Boga odplacić uciskiem tym, którzy was uciskają, 7. A wam, uciskanym, dać odpocznienie wespół z nami, gdy się objawi Pan Jezus z nieba ze zwiastunami mocy swojej, 8. W ogniu płomienistym, wymierzając karę tym, którzy nie znają Boga, oraz tym, którzy nie są posłuszni ewangelii Pana naszego Jezusa.*

9. Poniosą oni karę: zatracenie wieczne, oddalenie od oblicza Pana i od mocy chwały jego, 10. Gdy przyjdzie w owym dniu, aby być uwielbionym wśród świętych swoich i podziwianym przez wszystkich, którzy uwierzyli, bo świadectwu naszemu uwierzyliście. 11. W tej myśli też modlimy się zawsze za was, aby Bóg nasz uznał was za godnych powołania i w mocy doprowadził do końca wszystkie wasze dobre zamierzenia i dzieła wiary, 12. Aby imię Pana naszego Jezusa Chrystusa było uwielbione w was, a wy w nim, według łaski Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa.

Nasza Wiara jest czynna w Miłości. Innymi słowy, Miłość jest motywującą siłą, która sprawia wyrażenie się wiary. Jest to miłość, która trzyma wiarę i posuwa ją z nieczynnej pasywnej Wiary do żywej aktywnej wiary. Dlatego, że wiara nie jest tylko dla samego siebie, tak jak Życie Wieczne nie jest tylko życiem dla samego siebie, ale

Życie Wieczne, to życie dla innych. To nie są złe uczynki, ale uczynki, które były spowodowane z powodu miłości.

Galacjan 5:6. *Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz wiara, która jest czynna w miłości.*

Dlatego, że wiara jest objawieniem, a nadzieja jest gorliwym oczekiwaniem a miłość jest zewnętrznym wyrażeniem tego objawienia. Paweł powiedział, że pozostaje Wiara, Nadzieja i Miłość, a z nich największa jest Miłość.

1 Koryntian 13:1 *Choćbym mówił językami ludzkimi i anielskimi, a miłości bym nie miał, byłbym miedzią dzwiczącą lub cymbałem brumiącym.*

(Zauważcie jak miłość Agape – Boża Miłość jest przetłumaczona tutaj jako miłość, ponieważ Bóg zawsze wyraża swoją miłość przez dawanie. *Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał*, rozumiecie to?)

2. I choćbym miał dar prorokowania, (O bracie, jak może ten brat głosić. On ma dom w ogniu, jeżeli chodzi o głoszenie... Tak, i wszystko to, ale chociaż potrafi głosić lepiej niż ktokolwiek, kogo dotychczas słyszałem, i choćby on...) *i znał wszystkie tajemnice, i posiadał całą wiedzę, i choćbym miał pełnię wiary,* Paweł mówi, *tak żebym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym* A więc na co jest nam dobra nasza wiedza i mądrość i nasze zdolności, aby nauczać i głosić i modlić się o cuda, jeśli nie mamy nawet miłości dla waszego brata, który ciebie nie miłuje. **3. I choćbym rozdał całe mienie swoje, i choćbym ciało swoje wydał na spalenie, a miłości bym nie miał, nic mi to nie pomoże.** **4. Miłość jest cierpliwa, miłość jest dobrotliwa, nie zazdrości, miłość nie jest chępliwa,** (nie wywyższa się nad innych) *nie nadyma się,* **5. Nie postępuje nieprzystojnie, nie szuka swego,** (nie jest samolubna) *nie unosi się, nie myśli nic złego,* **6. Nie raduje się z niesprawiedliwości, ale się raduje z prawdy;** **7. Wszystko zakrywa, wszystkiemu wierzy, wszystkiego się spodziewa, wszystko znosi.** **8. Miłość nigdy nie ustaje; bo jeśli są proroctwa, przeminą; jeśli języki, ustaną, jeśli wiedza, uniwech się obróci.** **9. Bo częściowa jest nasza wiedza i częściowe nasze prorokowanie;** **10. Lecz gdy nastanie doskonałość, to, co częściowe, przeminie.** **11. Gdy byłem dziecięciem, mówiłem jak dziecko, myślałem jak dziecko, rozumowałem jak dziecko; lecz gdy na męża wyrosłem, zaniechałem tego, co dziecięce.** **12. Teraz bowiem widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce, ale wówczas twarzą w twarz. Teraz poznanie moje jest częściowe, ale wówczas poznam tak, jak jestem poznany.** **13. Teraz więc pozostaje wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz z nich największa jest miłość.**

Jan mówi w ewangelii **Jana 13:34.** *Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowalem; abyście się i wy wzajemnie miłowali.* **35. Po tym wszyscy (ludzie) poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie.**

A Jezus mówi u **Jana 15:10.** *Jeśli przykazań moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w miłości jego.* **11. To wam powiedziałem, aby radość moja była w was i aby radość wasza była zupełna.** **12. Takie jest przykazanie moje, abyście się wzajemnie miłowali,**

jak Ja was umiłowałem. 13. Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich. 14. Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynić będziecie, co wam przykazuję. 15. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam. 16. Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali i aby owoc wasz był trwały, by to, o cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, dał wam. 17. To przykazuję wam, abyście się wzajemnie miłowali. 18. Jeśli świat was nienawidzi, wiedźcie, że mnie wypierw niż was znienawidził. 19. Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; że jednak ze świata nie jesteście, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego was świat nienawidzi. 20. Wspomnijcie na słowo, które do was powiedziałem. Nie jest sługa większy nad pana swego. Jeśli mnie prześladowali i was prześladować będą; jeśli słowo moje zachowali i wasze zachowywać będą.

Na zakończenie Paweł mówi w **Rzymian 13:8**. *Nikomu nic winni nie bądźcie prócz miłości wzajemnej; kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił. 9. Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne w tym słowie się streszczają: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. 10. Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.*

Stwierdzamy także, co mówi Piotr w **1 Piotra 1:22**. *Skoro dusze wasze uświęciliście przez posłuszeństwo prawdzie ku nieobłudnej miłości bratniej, umiłowcie czystym sercem jedni drugich gorąco, 23. Jako odrodzeni nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa.*

1 Jana 4:7. *Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga, i każdy, kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga. 8. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością. 9. W tym objawiła się miłość Boga do nas, iż Syna swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy przezeń żyli. 10. Na tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz że On nas umiłował i posłał Syna swego jako ubłaganie za grzechy nasze. 11. Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, i myśmy powinni nawzajem się miłować. 12. Boga nikt nigdy nie widział; jeżeli nawzajem się miłujemy, Bóg mieszka w nas i miłość jego doszła w nas do doskonałości,*

Módlmy się...

Módlmy się...